

Zielona Góra 3 czerwca 2016 r.

SKO-971/54-S/16

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze w składzie:

Przewodniczący: Magdalena Kucharska

Członkowie: Iwona Inerowicz (spr.)

Anna Białas

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 03.06.2016 r. sprawy z odwołania Stowarzyszenia Wspierania Działań Społecznych „INICJATYWA”, ul. Kwiatowa 1, 59-170 Przemków od decyzji nr 02/2015 Wójta Gminy Niegosławice z dnia 03.02.2016 r., znak: RTG.OŚiPP.6220.02.2015 w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”; **działając** na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515), art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2015 r.poz.1659) art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) w powiązaniu z art. 59 ust. 1 pkt. 2, art., 63 ust. 1 i 2, art. 64, art. 66, art. 68, art. 69, art. 70, art. 71, art.72, art. 74, art. 75 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235)

orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Niegosławice, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 77 ust., art. 80 ust. 1, art. 82 ust. 1 i art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późn. zm.), § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.); po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 marca 2015 r., BioEn Ventures B.M.V. Sp. z o.o. Sp. k., ul. Marcelesińska 90, 60-324 Poznań; ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na :„Budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr: 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice"; działając w oparciu o następujące dokumenty:

Raport oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony w czerwcu 2015 r., przez Panią mgr inż. Dagmarę Antkowiak, uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. - postanowienie znak nr WOOS-II.4242.66.2015.AJ z dnia 11 września 2015 r, opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żaganiu znak: NS-NZ9022.5.

W decyzji organ określił rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, wskazując, że planowane przedsięwzięcie polega na budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW. Instalacja ma na celu wytwarzanie biogazu i wykorzystanie go w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepłej. Przedsięwzięcie realizowane będzie na działkach nr 394/2 i 394/3 obręb 8 Rudziny, gmina Niegosławice o łącznej powierzchni 4,32 ha. W ramach przedsięwzięcia wykonane zostaną m.in.:

- komora fermentacyjna o pojemności 5000 m³,
- komora fermentacji wtórnej o pojemności 5000 m³,
- komora frakcji pofermentacyjnej o pojemności 10000 m³,
- dozownik substratów o pojemności do 80 m³,
- zbiornik wstępny o pojemności do 100 m³,
- zbiornik na wodę technologiczną

- kontener z agregatem kogeneracyjnym wraz z systemem odsiarczania, osuszania i ogrzewania biogazu,
- suszarnia frakcji pofermentacyjnej,
- pochodnia awaryjnego spalania biogazu,
- budynek magazynowy dla wysuszonej frakcji pofermentacyjnej i produkcji peletu,
- hala magazynowa,
- ziemny zbiornik przeciwpożarowy.

Biogaz będzie wytwarzany metodą metanowej fermentacji biomasy. Substratem do jego produkcji będzie biomasa roślinna (np. kiszonka traw, kukurydzy, poplon) i biomasa pochodzenia zwierzęcego (np. obornik kurzy). Substraty pochodzenia roślinnego magazynowane będą w zamykanym rękawie foliowym, natomiast substraty pochodzenia zwierzęcego zużywane będą na bieżąco. Ewentualny nadmiar będzie czasowo (maksymalnie 3 dni) magazynowany na płycie obornikowej (szczelnie przykrytej).

Organ określił również warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

W celu ograniczenia uciążliwości hałasowej podczas realizacji przedsięwzięcia prace budowlane prowadzić wyłącznie w porze dziennej (między 6.00 - 22.00).

W fazie realizacji przedsięwzięcia zaplecze budowy zlokalizować na terenie utwardzonym, a substancje mogące zanieczyścić środowisko gruntowo-wodne przechowywać w szczelnych pojemnikach.

Ścieki bytowe, na etapie realizacji, odprowadzać poprzez przenośne toalety do zbiornika bezodpływowego, a następnie okresowo opróżniać i wywozić na oczyszczalnię ścieków.

Ścieki bytowe, na etapie eksploatacji, odprowadzać do szczelnego zbiornika bezodpływowego, a następnie okresowo opróżniać i wywozić na oczyszczalnię ścieków.

Wody opadowe i roztopowa pochodzące z połaci dachowych rozprowadzać po terenach biologicznie czynnych należących do inwestora.

Wody opadowe i roztopowe pochodzące z terenów utwardzonych (place manewrowe) po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych odprowadzać do zbiornika przeciwpożarowego. Substraty pochodzenia roślinnego magazynować w zamykanych foliowych rękawach na terenie planowanego przedsięwzięcia. Substraty pochodzenia zwierzęcego dowozić zamkniętym transportem i na bieżąco wykorzystywać w procesie technologicznym.

Substraty pochodzenia roślinnego magazynować w zamkniętych foliowych rękawach na terenie planowanego przedsięwzięcia. Substraty pochodzenia zwierzęcego dowozić zamkniętym transportem i na bieżąco wykorzystywać w procesie technologicznym. Ewentualny nadmiar obornika kurzego magazynować czasowo (maksymalnie 3 dni) na płycie obornikowej (szczelnie przykrytej); do momentu wykorzystania w procesie technologicznym. W procesie technologicznym produkcji energii wykorzystać 2 stopniowe odsiarczanie biogazu.

Proces granulacji/peletowania frakcji pofermentacyjnej prowadzić w obiekcie budowlanym przy zamkniętych drzwiach i oknach w porze dziennej (między 6.00 - 22.00).

Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do uzyskania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późn. zm.).

1. Do produkcji energii zastosować moduł kogeneracyjny o mocy 1 MW opalany wytwarzanym biogazem i mocy akustycznej nie więcej niż 85 dB.
2. W sytuacjach awaryjnych wytwarzany biogaz spalać w pochodni o mocy akustycznej nie więcej niż 75 dB.
3. Spaliny powstające podczas spalania biogazu w silniku kogeneracyjnym odprowadzać do powietrza atmosferycznego przez 1 emitor pionowy, otwarty, o wysokości wylotu nie mniej niż 10 m i średnicy wylotu ok. 0,35 m.
4. Spaliny powstające podczas spalania biogazu w pochodni odprowadzać do powietrza atmosferycznego przez 1 emitor pionowy, otwarty, o wysokości wylotu nie mniej niż 10 m i średnicy wylotu ok. 0,3 m.
5. Zainstalować suszarnię suchej frakcji pofermentacyjnej o mocy akustycznej nie więcej niż 85 dB.
6. W obiekcie budowlanym (hala magazynowa) zainstalować linię do granulowania/peletowania wysuszonej frakcji pofermentacyjnej o mocy akustycznej nie więcej niż 110 dB.
7. Zastosować 2 mieszadła wielołopatkowe w zbiornikach o mocy akustycznej nie więcej niż 78 dB każde.
8. Zastosować 6 mieszadeł z silnikiem zatopionym w zbiornikach o mocy akustycznej nie więcej niż 78 dB każde.

9. Do podczyszczania wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów utwardzonych zastosować separator substancji ropopochodnych.

10. Przed instalacją do spalania biogazu w silniku kogeneracyjnym zainstalować filtr ze złożem węgla aktywnego oczyszczający biogaze związków siarki do poziomu 50 ppm.

Przedsięwzięcie nie zalicza się do przedsięwzięć stwarzających zagrożenie występowania poważnych awarii przemysłowych.

Planowane przedsięwzięcie ze względu na lokalny charakter oddziaływania, wielkość emitowanych zanieczyszczeń oraz lokalizację inwestycji w znacznej odległości od granic państwa, a także zakres oddziaływania ograniczony do granic działki objętej inwestycją, nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Organ nie nałożył obowiązku:

1. przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

2. przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Na inwestora nałożono obowiązek sporządzenia analizy po realizacyjnej w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny w porze dziennej. Pomiary należy wykonać po upływie 3 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawić Wójtowi Gminy Niegosławice w terminie 6 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. Pomiary hałasu przeprowadzić w czasie pracy wszystkich źródeł hałasu zlokalizowanych na terenie zakładu, na punkcie referencyjnym usytuowanym na terenie najbliższej zabudowy mieszkaniowej, tj. działka nr 267 obręb Rudziny, gmina Niegosławice.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że wnioskiem z dnia 18 marca 2015 r., BioEn Ventures B.M.V. Sp. z o.o. Sp. k. z/s w Poznaniu, zwróciła się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na „Budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr: 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”.

Do wniosku załączona została „Karta informacyjna przedsięwzięcia”, wymieniona w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późn. zm.), poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej oraz wypis z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Wójt Gminy Niegosławice w dniu 20 marca 2015 r., wszczął postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie, powiadamiając strony postępowania administracyjnego oraz poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych - umieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Niegosławicach: www.bip.wrota.lubuskie.pl/ugniegoslawice; tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Niegosławicach oraz na tablicy ogłoszeń w m. Rudziny.

W wyznaczonym terminie nikt nie zgłosił uwag i wniosków.

Przedmiotowa w sprawie inwestycja zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016, poz.71), jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W rozumieniu art. 173 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Planowana inwestycja została zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. W związku z czym zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 w/cyt. ustawy przedsięwzięcie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zgodnie z art. 59 ust.1 pkt 2 przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli taki obowiązek przeprowadzenia oceny został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 w/cyt. ustawy.

W dniu 20 marca 2015 r., Wójt Gminy Niegosławice wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żaganiu o opinie w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w piśmie znak W00ś-II.4240.86.2015.AJ z dnia 9 kwietnia 2015 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia pn. „Budowa biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr: 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”, istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żaganiu w piśmie znak NS NZ 771-r/11/15 z dnia 31 marca 2015 r. wniósł również o ustalenie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko i określenie jego zakresu zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późn. zm.).

Wójt Gminy Niegosławice, postanowieniem, znak RTG.OŚiPP.6220.02.2015 z dnia 20 kwietnia 2015 r., nałożył na wnioskodawcę obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego do realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr: 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”.

W dniu 28 kwietnia 2015 r. do organu wpłynął sprzeciw mieszkańców w sprawie budowy biogazowni - 101 podpisów. Sprzeciw: „nie zawierał argumentów prawnych i faktycznych”, w związku z powyższym Wójt Gminy Niegosławice nie mógł się do nich odnieść.

W dniu 8 maja 2015 r. Wójt Gminy Niegosławice postanowieniem, znak RTG.OŚiPP.6220.02.2015 zawiesił postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

25 czerwca 2015 r. wnioskodawca uzupełnił dokumentację o raport oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wypełniając dyspozycje art. 77 ust. 1 ustawy ooś., Wójt Gminy Niegosławice pismem znak RTG.OŚiPP.6220.02.2015 w dniu 30 czerwca 2015 r., wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żaganiu o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia o wydanie opinii dotyczącej warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr: 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”.

Zgodnie z art. 33 ust. 1, w związku z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przystąpiono do przeprowadzenia procedury oddziaływania na środowisko. Biorąc powyższe pod uwagę Wójt Gminy Niegosławice obwieszczeniem z dnia 3 lipca 2015 r. poinformował społeczeństwo o możliwości, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków wskazując 21 dniowy termin ich składania (od dnia 03.07.2015 r. do 24.07.2015 r.). Jednocześnie zawiadomił, że 28 lipca 2015 r. o godz. 11:00 w siedzibie organu odbędzie się rozprawa administracyjna otwarta dla mieszkańców. Obwieszczenie podane zostało do publicznej wiadomości, poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy, w miejscowości Rudziny oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej.

„W związku z brakiem zainteresowania ze strony mieszkańców, rozprawa administracyjna zakończyła się bez uwag oraz wniosków”.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., po przeanalizowaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, postanowieniem znak WOOS-11.4242.66.2015.AJ z dnia 11 września 2015 r. (data wpływu do tut. urzędu 14.09.2015 r.), uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia, w oparciu o informacje zawarte w w/w dokumentacji.

Wójt Gminy Niegosławice obwieszczeniem z dnia 16 września 2015 r. ponownie poinformował społeczeństwo o możliwości, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków wskazując 21 dniowy termin ich składania (od dnia 17.09.2015 r. do 08.10.2015 r.). Jednocześnie zawiadomił, że 9 października 2015 r. o godz. 11:00 w tutejszym Urzędzie odbędzie się rozprawa administracyjna otwarta dla mieszkańców. Obwieszczenie podane zostało do publicznej wiadomości, poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy, w miejscowości Rudziny oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej.

W dniu 29 września 2015 r. wpłynęło podanie Pana Czesława Skomoroko z zapytaniem, czy inwestycja powinna powstać na terenie wsi Rudziny bez zgody większości mieszkańców. 02.10.2015 r. wpłynęło kolejne pismo Pana Czesława Skomoroko wraz z 22 podpisami osób sprzeciwiających się budowie biogazowni. Mieszkańcy uzasadniają swój sprzeciw m. in. tym, że mają obawy związane z bezpieczeństwem dotyczącym odległości inwestycji od rzeki Szprotawki, rurociągu gazowego oraz lasu.

W dniu 6 października 2015 r. wpłynął wniosek Pani Barbary Szyjkowskiej wraz z 25 podpisami osób sprzeciwiających się budowie biogazowni ze względu na wzmożony ruch pojazdów, dowożących substraty do biogazowni.

W tym samym dniu wpłynęło do organu również pismo Pani Marty Nalewaj wraz z 13 podpisami osób sprzeciwiających się budowie biogazowni.

W dniu 8 października 2015 r. wpłynął kolejny sprzeciw podpisany przez 139 mieszkańców terenu Gminy Niegosławice. *„Sprzeciw nie zawierał argumentów prawnych i faktycznych, w związku z powyższym Wójt Gminy Niegosławice nie mógł się do nich odnieść”*

„W zorganizowanej w dniu 9 października 2015 r. rozprawie administracyjnej uczestniczyło 30 osób z jej przebiegu sporządzono protokół, który znajduje się w aktach sprawy”.

Pismem z dnia 5 listopada 2015 r. (znak: DK.III.058..156.2015.TL), Wójt został poinformowany o złożeniu przez Pana Czesława Skomoroko skargi do Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju. Następnie 6 listopada 2015 r. pismem (znak: NK-

II.1411.93.2015.JSeń), Wójt został poinformowany o złożeniu przez Pana Czesława Skomoroko skargi do Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Na posiedzeniu Rady Gminy Niegosławice z dnia 27 listopada 2015 r. Uchwałą nr XV.72.2015, rozpatrzono skargi Pana Czesława Skomoroko na działalność Wójta Gminy Niegosławice, dotyczące realizacji inwestycji budowy biogazowni rolniczej w m. Rudziny, skargi uznano za bezzasadne.

W dniu 20 listopada 2015 r. wpłynął wniosek Stowarzyszenia Wspierania Działań Społecznych "Inicjatywa" z Przemkowa o udział w postępowaniu administracyjnym na prawach strony. Wójt zawiadomieniem znak: RTG.OŚiPP.6220.02.2015 z dnia 16 grudnia 2015 r. dopuścił do udziału na prawach strony w/w stowarzyszenie.

W dniu 11 stycznia 2016 r. Wójt Gminy Niegosławice zawiadomieniem poinformował strony postępowania o zebraniu wystarczającego materiału dowodowego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na „Budowie biogazowni rolniczej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr: 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”. W wyznaczonym terminie strony nie złożyły wniosków ani uwag.

Organ zaznaczył, że cyt.: *„w trakcie trwającego postępowania administracyjnego do tutejszego urzędu nie wpłynęły żadne dokumenty, opinie bądź analizy podważające ustalenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a tym samym podważające brak negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym także na jakość życia i zdrowia lokalnej społeczności”*.

„Mając na względzie zgromadzone materiały dowodowe, oraz wyjaśnienia złożone przez wnioskodawcę w czasie przeprowadzonych konsultacji społecznych powyższe zastrzeżenia nie znajdują w opinii tutejszego organu wystarczającej mocy dowodowej”.

„Dla terenu na którym ma być zlokalizowane przedsięwzięcie nie istnieje obowiązujący plan zagospodarowania przestrzennego”.

Od przedmiotowej decyzji, z zachowaniem ustawowego terminu dowołań wnieśli: Pani Helena Krupska, Pan Zdzisława Janisio, Pan Czesław Skomoroko oraz Stowarzyszenie Wspierania Działań Społecznych „INICJATYWA”. Odwołanie Pani Heleny Krupskiej, Pana Zdzisława Janisio, Pana Czesława Skomoroko zostało rozpatrzone odrębną decyzją o umorzeniu postępowania odwoławczego nr SKO-2688/160-S/16.

Stowarzyszenie Wspierania Działań Społecznych „INICJATYWA” w złożonym odwołaniu wskazało, że zaskrzona decyzja jest wadliwa i powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego.

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił, że organ I instancji nie podał w decyzji środowiskowej w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w toku postępowania w związku z udziałem społeczeństwa. Zgłaszane wnioski i uwagi mają charakter wyłącznie konsultacyjny. Organ prowadzący postępowanie nie jest nim związany i w zakresie podejmowanego rozstrzygnięcia może zająć odmienne stanowisko. Mimo niewiążącego charakteru - uwagi i wnioski muszą zostać rozpatrzone przed wydaniem decyzji środowiskowej. Stanowiskiem odwołującego cyt.: „*zapis w przedmiotowej decyzji informujący, że sprzeciw mieszkańców nie zawierał argumentów prawnych i faktycznych w związku z czym Wójt Gminy Niegosławice nie mógł się do nich odnieść, jest naruszeniem regulacji związanych z prawem do składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa*”.

Organ podał informację o udziale społeczeństwa w postępowaniu poprzez składane podania, wnioski, pisma i sprzeciwy opatrzone podpisami mieszkańców gminy Niegosławice jednakże brak jest informacji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Odwołujący podkreślił, że takiej informacji nie ma również odnośnie wniosków Pani Barbary Szykowskiej, Pani Marty Nalewaj, jak również rozprawy administracyjnej z dnia 09.10.2015r. nie ma żadnej informacji.

Stanowiskiem odwołującego cyt.: „*Wyjaśnienia wymaga również fakt czy teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W decyzji znajduje się stwierdzenie, że nie jest objęty natomiast w raporcie, że tak z przeznaczeniem pod gazociąg*” Jest to kwestia zasadnicza, ponieważ jeżeli obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego to inwestycja powinna być zgodna z tym planem.

Liczne zastrzeżenia odwołującego budzi również treść przedłożonego do akt sprawy Raportu. Wskazany w raporcie wariant zerowy - to zaniechanie utworzenia punktu zbierania złomu, podczas gdy inwestycją jest budowa biogazowni. Pojawiają się na wstępie stwierdzenia że brak będzie emisji pyłów, a następnie pojawiają się informacje o emisji pyłów PM 10, a są to pyły mogące zawierać substancje toksyczne takie jak wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, metale ciężkie oraz dioksyny i furany, które mogą docierać do dróg oddechowych i płuc. Również zapis w raporcie że otoczenie stanowią pola uprawne jest nieprawdziwy, z dwóch stron znajduje się las. Nieprawdziwy jest również zapis że emisja hałasu oraz substancji do powietrza jest pomijalna w porównaniu z emisją istniejących obiektów, których przecież tam w chwili obecnej nie ma.

Odwołujący podkreślił również, że graficzne przedstawienie stężeń maksymalnych dwutlenku węgla, tlenu azotu, węglowodorów alifatycznych, węglowodorów aromatycznych, pyłu PM 10, pyłu zawieszonego PM 2,5 jest dokonane dla wycinka terenu, a nie dla całego obszaru objętego oddziaływaniem

Zamieszczone w raporcie zdjęcia są nadto, w ocenie odwołującego, mylące bo nie przedstawiają rzeczywistego otoczenia, zdjęcie strony północnej zrobione jest od strony zachodniej i odwrotnie, powodują w ten sposób spłaszczenie zdecydowanie perspektywy i nie przedstawiają rzeczywistej lokalizacji inwestycji w stosunku do obszarów leśnych, których wykorzystanie turystyczne biorąc pod uwagę hałas i wydobywające się zapachy na pewno zdecydowanie ulegnie ograniczeniu.

W związku z tym zapis w raporcie cyt.: „*że otoczenie stanowią pola uprawne jest nieprawdziwy. Podobnie jak zapis, że emisja hałasu oraz substancji do powietrza jest pomijalny w porównaniu z emisją istniejących obiektów, których przecież tam w chwili obecnej nie ma*”.

Stanowiskiem odwołującego cyt.: „*Powyższe zagrożenia uważamy dają podstawę do nałożenia na inwestora obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę. Uważamy również że dostarczanie substratu zwierzęcego transportem rolniczym przykrytym plandeką oraz magazynowanie go na płycie betonowej do trzech dni przykrytym tylko folią nie gwarantuje szczelnego jego zabezpieczenia powodując dodatkowo przy rozładunku na piecu i załadunku do komór fermentacyjnych na wydobywanie się nieprzyjemnych zapachów*”.

Odwołujący zaznaczył, że zaznaczyć że roczne zużycie substratu zwierzęcego to 6 000 t., a substrat roślinny, którym będzie m.in. kiszonka zużywany będzie w ilości 25 000 t, co niewątpliwie stanowić będzie źródło nieprzyjemnych zapachów.

Dodatkowo w wyniku procesu technologicznego powstanie 17 000 t cieczy z beztlenowego rozkładu odpadów rolniczych do wywiezienia której niezbędnych będzie 680 ha gruntów rolnych i w tym przypadku na tych gruntach oraz wokół nich pojawią się również nieprzyjemne zapachy.

W ocenie odwołującego, cyt.: „*zasadniczym elementem zmieniającym istniejący stan i stanowiącym największą uciążliwość będzie hałas, który zgodnie z raportem wpłynie z dużym prawdopodobieństwem na klimat akustyczny i czas jego ekspozycji będzie stały*”.

„*Wójt Gminy Niegosławice nałożył obowiązek analizy po realizacyjnej w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny w porze dziennej. Jednak w żaden sposób nie odniósł się do kwestii emisji dwutlenku siarki, tlenu węgla, tlenu azotu, węglowodorów alifatycznych,*

węglowodorów aromatycznych, formaldehydu, pyłu PM 10, pyłu zawieszonego PM 2,5 które najbardziej niepokoiły mieszkańców. W związku z powyższym wnioskujemy o zobowiązanie inwestora do wykonania analizy po realizacyjnej emisji dwutlenku siarki, tlenku węgla, tlenku azotu, węglowodorów alifatycznych, węglowodorów aromatycznych, formaldehydu, pyłu PM 10, pyłu zawieszonego PM 2,5, dzięki której społeczeństwo otrzymałoby pełną informację o jakości powietrza w obrębie danej inwestycji jak i jej wpływ na jakość powietrza w okolicy. Pragniemy w tym miejscu zaznaczyć że od strony Gminy Niegosławice inwestycja oddzielona jest ścianą lasu natomiast pełna ekspozycja odbywa się w stronę Gminy Przemków w szczególności takich jej elementów jak rezerwat ptaków i obszar NATURA 2000 Stawy Przemkowskie, które znajdują się zaledwie w odległości 200m. j oraz rozległe tereny łąk sięgających aż do miasta Przemków. W związku z powyższym tereny przyległe inwestycji stanowią żerowisko wielu gatunków ptaków chroniony występujących w rezerwacie i elementu nie uwzględniła analiza inwestycji.

Zmiana krajobrazu, kwestie emisji gazów i pyłów oraz sprawa zasadnicza hałas tak dużej inwestycji powierzchni 4,32 ha, to elementy które uważamy w zasadniczy sposób będą oddziaływać na wizerunek Gminy Przemków, której największymi walorami są walory przyrodnicze oraz czyste środowisko i życie jej mieszkańców”.

Stanowiskiem odwołującego się Stowarzyszenia cyt.: „Nie wykazano należytej staranności w przekazaniu informacji społeczeństwu o czym świadczą błędy i sprzeczności w raporcie oraz rozbieżności pomiędzy zapisami w decyzji i raporcie. Wiele zapisów w decyzji dotyczących realizacji inwestycji wpłynęło negatywnie na Gminę Przemków i jej mieszkańców dlatego odwołanie od w/w decyzji jest uzasadnione”.

Wójt Gminy Niegosławice przekazując odwołanie Stowarzyszenia przy piśmie z dnia 26.02.2016 r., w treści pisma nie odniósł się do podniesionych w nim zarzutów.

Wcześniej organ przesłał do Kolegium odwołania Pani Heleny Krupskiej, Pan Zdzisława i Pana Czesława Skomoroko wraz z aktami sprawy przy piśmie z dnia 15.02.2016 r.

Kolegium po zapoznaniu się z aktami sprawy, pismem z dnia 01.04.2016 r. zleciło z urzędu, w trybie art. 136 k.p.a. Wójtowi Gminy Niegosławice, jako organowi I instancji, przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego w celu uzupełnienia dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie, wzywając do:

- a) nadesłania aktualnych wypisów z ewidencji gruntów pochodzących od organu ewidencyjnego jakim jest Starosta dot. nieruchomości, których właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym jest każda z osób odwołujących się,

b) organ winien również zaznaczyć na mapie obejmującej cały teren, na którym będzie realizowane planowane przedsięwzięcie oraz obszar oddziaływania planowanej inwestycji nieruchomości (nr działek), których właścicielem lub użytkownikiem wieczystym są osoby odwołujące się,

c) organ winien również wyjaśnić na jakiej podstawie i w oparciu o jakie dowody i ustalenia przyjął, że osobom odwołującym się nie przysługuje status stron w tym postępowaniu

Jednocześnie Kolegium wezwało odwołujących tj. Helenę Krupską, Zdzisława Janisio, Czesława Skomoroko do wskazania i wykazania swojego interesu prawnego tj. prawa do bycia stroną w tym postępowaniu – w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem skutków prawnych.

Z uwagi na powyższe, Kolegium wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

W odpowiedzi na w/w wezwanie Pan Zdzisław Janisio w piśmie z dnia 25.04.2016 r. poinformował, że cyt.: „... nie posiadam w/w „interesu prawnego”, ale posiadam „interes społeczny” nie tylko jako długoletni radny Rady Miejskiej w Przemkowie, jak i obecnie Rady Powiatu Podkowickiego, a przede wszystkim jako mieszkaniec Przemkowa (...).”. Do pisma Pan Zdzisław Janisio załączył decyzję innego Kolegium - SKO w Legnicy, wydaną nadto w innej przedmiotowo sprawie.

Pan Czesław Skomoroko w piśmie z dnia 20.06.2016 r. poinformował, że nie jest stroną postępowania, cyt.: „... informuje, że nie jestem stroną w tym postępowaniu, gdyż moje działki nie graniczą bezpośrednio z działkami, na których ma powstać biogazownia” i podtrzymał swój sprzeciw odnośnie realizacji planowanej inwestycji.

Pani Helena Krupska pomimo skutecznego doręczenia w/w wezwania Kolegium do wykazania interesu prawnego, w określonym terminie, jak i do czasu wydania przedmiotowego orzeczenia, nie udzieliła żadnej odpowiedzi.

Wójt Gminy Niegosławice w piśmie z dnia wyjaśnił, że z informacji uzyskanych w starostwie powiatowym w Żaganiu wynika, że Pan Zdzisław Janisio i Pani Helena Krupska nie posiadają działek na terenie powiatu Żagańskiego. „Natomiast Pan Czesław Skomoroko posiada dwie działki w miejscowości rudziny:266, 65/2”.

Pismem z dnia 13.05.2016 r. Kolegium ponownie zleciło Wójtowi Gminy Niegosławice, jako organowi I instancji, przeprowadzenie w całości dodatkowego postępowania wyjaśniającego w celu uzupełnienia dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie, zleconego pismem Kolegium z dnia 01.04.2016 r. i wezwało do:

d) nadesłania aktualnych wypisów z ewidencji gruntów pochodzących od organu ewidencyjnego jakim jest Starosta dot. nieruchomości, których właścicielem jest Pan Czesław Skomoroko

organ winien również przesłać do Kolegium mapę wraz z zaznaczeniem nieruchomości (nr działek 266 oraz 65/2), których właścicielem jest Pan Czesław Skomoroko

Wójt Gminy Niegosławice przy piśmie z dnia 18.05.2016 r. przesłał wypisy z ewidencji gruntów dot. działek stanowiących własność Pana Czesława Skomoroko oraz mapę ewidencyjną, na której zazaczył te działki.

Odwołanie Pani Heleny Krupskiej, Pana Zdzisława Janisio, Pana Czesław Skomoroko zostało rozpatrzone odrębną decyzją o umorzeniu postępowania odwoławczego nr SKO-2688/160-S/16.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze, na podstawie posiadanych akt i obowiązujących przepisów zważyło, co następuje:

Zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów prawa materialnego oraz przepisów proceduralnych, co tut. Kolegium stwierdziło nie będąc związane granicami odwołania.

Na wstępie wskazać należy, że podstawę materialnoprawną decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 1235), zwana dalej „ustawą”.

Zgodnie z treścią art. 71 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do treści art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego, decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych oraz decyzji o pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.).

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust.1).

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest, zgodnie z treścią art. 75 ust. 4 wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć nie wymienionych w tym przepisie.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1).

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w zd. 2 tego przepisu (art. 80 ust. 2). Treść decyzji została określona w art. 82 ustawy.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Stosownie do treści art. 63 ust. 1 ustawy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie wskazane w treści tego przepisu uwarunkowania:

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68. Zgodnie z treścią art. 63 ust. 2 ustawy, postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przepis art. 64 ust. 1 ustawy stanowi, że postanowienia, o których mowa w art. 63 ust. 1 i 2, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10, 11, 13 i 15-17.

Wymogi jakie winien spełniać raport o oddziaływaniu na środowisko zostały zawarte w treści art. 66 ustawy.

Stosownie do treści art. 89 ust. 1 ustawy, po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, występuje do regionalnego dyrektora ochrony środowiska albo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Organ występujący o uzgodnienie przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18;
- 2) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Przepis art. 90 ustawy stanowi, że po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia (art. 90 ust. 1). Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wymaga uzasadnienia (art. 91 ustawy) i wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 (art. 92).

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wydawana na wniosek strony. Warunki jaki winien spełniać wniosek określa art. 74 ust. 1 ustawy.

Jak wynika z akt sprawy, wniosek został złożony w przedmiotowej sprawie przez BioEn Ventures B.M.V. Sp. z o.o. Sp. k., z/s w Poznaniu.

Przedmiotowe w sprawie przedsięwzięcie tj.: „Budowa biogazowni rolniczej o mocy do 1MW wraz z infrastrukturą na terenie działek nr 394/2 i 394/3 położonych w miejscowości Rudziny, gmina Niegosławice”; zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), została zaliczona do przedsięwzięć mogących

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym, stosownie do treści art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy, organ zwrócił się o wydanie opinii w sprawie stwierdzenia potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żaganiu . Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w piśmie znak WOOŚ-II.4240.86.2015.AJ z dnia 9 kwietnia 2015 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żaganiu w piśmie znak NS NZ 771- r/11/15 z dnia 31 marca 2015 r. wniósł również o ustalenie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko i określenie jego zakresu zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235).

W treści art. 66 ustawy zostały wskazane wymogi jakie winien spełniać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Niewątpliwie biogazownie rolnicze służące produkcji biogazu z biomasy roślinnej, odchodów zwierzęcych lub odpadów organicznych poza pozytywnymi aspektami – odnawialne źródła energii, są również źródłem uciążliwości zapachowej oraz mikrobiotycznej, powodują również emisje hałasu oraz są źródłem zanieczyszczeń powietrza.

Nie ulega wątpliwości, że planowana do realizacji inwestycja będzie powodowała uciążliwości odorowe.

W Raporcie brak jest jednak szczegółowego odniesienia się do tych uciążliwości , w tym brak analizy dotyczącej uciążliwości zapachowych związanych z planowaną inwestycją. Trudno „mówić” o minimalizacji oddziaływania odorowego, skoro problem ten w ogóle nie podlegał analizie w przedłożonym Raporcie (vide: Analiza możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem; s. 123 raportu)

Zgodnie z orzecznictwem sądownoadministracyjnym, w tym również WSA w Gorzowie Wielkopolskim, potwierdzonym przez wyroki NSA, jakkolwiek regulacje normatywne nie określają parametrów wielkości stężeń substancji zapachowych w powietrzu - ustawowe upoważnienie w tym zakresie nie zostało dotychczas wykonane (art. 222 ust. 5 Poś), nie oznacza to jednak, że analiza uciążliwości z tym związanych może być przez organ pomijana.

W świetle art. 66 ust. 1 pkt.15 ustawy istnieje wymóg, zawarcia w raporcie, analizy możliwych konfliktów społecznych. Analiza taka nie została w sposób obiektywny przedstawiona w raporcie. To m.in. uciążliwość odrowa prowadzi do powstania konfliktów społecznych, w tym w odniesieniu do przedmiotowej w sprawie inwestycji. Wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko podstawę orzekania w przedmiotowej sprawie winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych.

Rzeczą organu (pomimo braku norm odorowych) jest wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi, co jednak w ogóle zostało pominięte przez organ.

Na organie spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2206/06).

„Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że skoro w polskim ustawodawstwie nie określono standardów zapachowych uciążliwych dla ludzi, to okoliczność ta nie może "stanowić o formalnych rozstrzygnięciach administracyjno - prawnych" (vide: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24.06.2010 r., sygn.akt.: II SA/Go 303/10).

Dyrektywa Rady (EWG) nr 337 /1985 z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE 15/t.1, s. 248 ze zm.), wskazuje na konieczność przeprowadzenia analizy ogólnego oddziaływania przedsięwzięcia na zdrowie człowieka, co oznacza konieczność brania pod uwagę zarówno czynników negatywnych mających normy określone przepisami, jak też tych, które nie zostały sparametryzowane.

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien wezwać inwestora do uzupełnienia przedmiotowego raportu przez jego autora lub inną osobę posiadającą wiedzę specjalną (co należy udokumentować) odnośnie substancji odorotwórczych oraz ich wpływu na zdrowie i życie ludzi (i to pomimo braku określenia w obecnym stanie prawnym parametrów wielkości stężeń substancji zapachowych w powietrzu; vide: Dyrektywa Rady (RWG) nr 337/1985 z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE 15/t.1, s 248 ze zm.) w zakresie :szczegółowej i obiektywnej analizy możliwych konfliktów społecznych z

tym związanych, w tym odnośnie: skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania, wpływu uciążliwości na zdrowie i życie ludzi.

Jak słusznie nadto podniósł odwołujący cyt.: „Wyjaśnienia wymaga również fakt czy teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W decyzji znajduje się stwierdzenie, że nie jest objęty natomiast w raporcie, że tak z przeznaczeniem pod gazociąg”

W istocie na str. 7 uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ zawarł stwierdzenie, zgodnie z którym cyt.: „Dla terenu na którym ma być zlokalizowane przedsięwzięcie nie istnieje obowiązujący plan zagospodarowania przestrzennego”.

Podczas, gdy w treści Raportu na str. 6 (pkt. 2 Opis planowanego przedsięwzięcia ppkt. 2.1 Stan istniejący) zostało zawarte stwierdzenie cyt.: „Na terenie planowanej inwestycji znajduje się gazociąg wysokiego ciśnienia Polkowice-Żary zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego – Uchwała nr VI/35/2011 Rady Gminy Niegosławice z dnia 30.03.2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Polkowice-Żary w granicach administracyjnych gminy Niegosławice”.

To czy dla terenu inwestycji istnieje obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, czy też nie i co on przewiduje, winno zostać bezwzględnie wyjaśnione i ustalone przez organ przy ponownym rozpatrywaniu sprawy, gdyż okoliczność ta ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Należy przy tym zaznaczyć, że organ I instancji w ogóle nie odniósł się do w/w kwestii oraz nie dokonał jej oceny. Organ nie wezwał również inwestora do uzupełnienia raportu odnośnie kwestii w nim pominiętych lub wymagających wyjaśnienia (vide: m.in. zarzuty podniesione w odwołaniu), co winien konwalidować przy ponownym rozpatrywaniu sprawy.

Organ dokonując oceny przedłożonego dowodu winien również zweryfikować wskazane w tym dokumencie źródła prawa (Podstawa prawna), które stanowiły podstawę jego sporządzenia pod względem ich aktualności i ewentualnego wpływu zmian dokonanych w poszczególnych aktach prawnych na sformułowane na ich podstawie wnioski i poczynione ustalenia.

Raport oddziaływaniu na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ wydając decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Tym samym więc raport winien być rzetelny, spójny i być wolny od

niejasności i nieścisłości. W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za nie spełniający wymogów ustawowych. Wskazać także należy, że raport jest dokumentem prywatnym, opracowywanym na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją określonej inwestycji. Rzeczą więc organu administracji jest rzetelna, wnikliwa i wszechstronna ocena raportu przy zachowaniu wszystkich obowiązujących reguł dowodowych. Zasada prawdy obiektywnej obliguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Jest to niezbędne do wyznaczenia konkretnych wymagań ochrony środowiska, które muszą być uwzględnione na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, m.in. w pozwoleniu na budowę. Aby takie wymagania mogły być określone, raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Gorzowie Wlkp. z 2014-07-16, sygn. akt: II SA/Go 274/14).

W rozpatrywanej sprawie organ zaniechał samodzielnej analizy i oceny raportu, czym naruszył przepis art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a.

Stosownie do treści art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.), co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Nadto, zgodnie z treścią art. 11 k.p.a., organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu (tzw. zasada przekonywania). Na organie administracji spoczywa zatem obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz dokładnego wyjaśnienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, w szczególności obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Dopiero, jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego sprawy stworzyłoby podstawy do wyrażenia stanowiska, które nie przekraczałoby granic zasady swobodnej oceny dowodów, wynikającej z art. 80 k.p.a.

Zgodnie z cyt. wyżej art. 77 k.p.a. i art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej obowiązany jest zatem zebrać w sposób wyczerpujący oraz rozpatrzyć i ocenić cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przy uwzględnieniu zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 k.p.a. Niewystarczające jest samo zebranie materiału dowodowego w aktach sprawy, a konieczne jest jego rozpatrzenie, to jest ustosunkowanie się do niego w treści decyzji, czego w odniesieniu do zaskarżonej decyzji zabrakło.

Zgodnie z treścią art. 107 k.p.a. decyzja administracyjna powinna zawierać m.in. uzasadnienie faktyczne i prawne.

Nadto przepis art. 85. ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4; (ust.2).

Zaskarżona decyzja powyższych wymogów nie spełnia. Należy podkreślić, że organ w zaskarżonej decyzji w ogóle nie wskazał w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, co stanowi naruszenie cyt. wyżej art. 85 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy.

Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji, a jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia. Prawidłowo zredagowane uzasadnienie, tak pod względem merytorycznym, jak i prawnym, ma kluczowe znaczenie dla realizacji zasady wyrażonej w art. 11 k.p.a. /zasada przekonywania/.

Stosownie do treści art. 37 obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie w sprawie wymagającej udziału społeczeństwa jest rozpatrzenie uwag i wniosków składanych w toku postępowania oraz w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Przepis art. 37 ustawy nakazuje organowi prowadzącemu postępowanie środowiskowe rozpoznanie zgłoszonych w toku postępowania z udziałem społeczeństwa uwag i wniosków oraz wskazać w uzasadnieniu do tej decyzji, w jaki sposób zostały one uwzględnione przy rozstrzygnięciu, czego organ zaniechał.

Wymogu tego nie spełnia, jak słusznie wskazał odwołujący uzasadnienie zaskarżonej decyzji i stwierdzenie organu w nim zawarte, zgodnie z którym sprzeciw mieszkańców cyt.: „nie zawierał argumentów prawnych i faktycznych”.

W uzasadnieniu decyzji brakuje informacji o wynikach konsultacji społecznych przeprowadzonych przez organ lub inwestora. Organ w uzasadnieniu pominął przedstawienie wyników konsultacji społecznych wraz ze wskazaniem . w jakim zakresie zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa w postępowaniu, przez inne strony m.in. w toku rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, która odbyła się w dniu 09.10.2015 r.

Wójt Gminy Niegosławice w uzasadnieniu decyzji zupełnie pominął głosy sprzeciwu ze strony mieszkańców i zgłaszane wobec planowanej inwestycji podczas rozprawy administracyjnej zastrzeżenia, ograniczając się w uzasadnieniu decyzji jedynie do stwierdzenia cyt.: „*W zorganizowanej w dniu 9 października 2015 r. rozprawie administracyjnej uczestniczyło 30 osób z jej przebiegu sporządzono protokół, który znajduje się w aktach sprawy*”; bez jakiegokolwiek konkluzji i odniesienia się do poszczególnych uwag i zastrzeżeń, w tym oceny ich zasadności w odniesieniu do wyjaśnień inwestora i zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Zważywszy na kasacyjny charakter decyzji, jak również fakt całkowitego zaniechania przez organ I instancji dokonania oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym przede wszystkim kluczowego dowodu jakim jest **raport** o oddziaływaniu na środowisko, oraz pominięcie odniesienia się do złożonych w toku postępowania pism i zawartych w nich zarzutów zgłaszanych, a zatem brak rozpatrzenia istoty sprawy przez organ pierwszoinstancyjny, co stanowi istotne uchybienie proceduralne, Kolegium odstępuje od merytorycznego ustosunkowania się do poszczególnych zarzutów podniesionych w złożonym odwołaniu. Zasadność podniesionych w odwołaniu zarzutów strony może być bowiem należycie oceniona dopiero po prawidłowym rozpatrzeniu przez organ I instancji istoty sprawy w następstwie jej ponownego rozpatrzenia.

Brak rozpatrzenia istoty sprawy, w tym oceny całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez organ I instancji uniemożliwia organowi odwoławczemu ponowne merytoryczne rozpatrzenie sprawy, do czego obligują go obowiązujące przepisy prawa. Kolegium nie może merytorycznie oceniać zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w przypadku, gdy takiej oceny zaniechał zupełnie organ I instancji, prowadziłoby to bowiem do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą strona ma prawo do dwukrotnego (ponownego) rozparzenia sprawy przez organ administracji wyższej instancji, a tym samym skontrolowania zaskarżonego orzeczenia i prowadzonego przez organ pierwszoinstancyjny postępowania, pod względem zgodności tak z przepisami prawa materialnego, jak i proceduralnego.

Zgodnie z treścią art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.), co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Nadto, zgodnie z treścią art. 11 k.p.a., organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu (tzw. zasada przekonywania).

Na organie administracji spoczywa zatem obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz dokładnego wyjaśnienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, w szczególności obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób

wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Dopiero, jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego sprawy stworzyłoby podstawy do wyrażenia stanowiska, które nie przekraczałoby granic zasady swobodnej oceny dowodów, wynikającej z art. 80 k.p.a.

Zgodnie z art. 77 k.p.a. i art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej obowiązany jest zebrać w sposób wyczerpujący oraz rozpatrzyć i ocenić cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przy uwzględnieniu zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 k.p.a. Zatem, co wymaga podkreślenia niewystarczające jest samo zebranie materiału dowodowego w aktach sprawy, a konieczne jest jego rozpatrzenie, to jest ustosunkowanie się do niego w treści decyzji, czego w odniesieniu do zaskarżonej decyzji zabrakło.

Uzasadnienie zaskarżonej decyzji sprowadza się w istocie do opisu przebiegu postępowania i podejmowanych przez organ w jego toku czynności, jak również do przywoływania fragmentów raportu i postanowienia uzgodnieniowego RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, bez ich własnej analizy i oceny organu w zakresie zgromadzonych w sprawie dowodów.

Zgodnie z treścią art. 107 k.p.a. decyzja administracyjna powinna zawierać m.in. uzasadnienie faktyczne i prawne. Paragraf 3 niniejszego artykułu określa, iż uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji, a jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia. Prawidłowo zredagowane uzasadnienie, tak pod względem merytorycznym, jak i prawnym ma kluczowe znaczenie dla realizacji zasady wyrażonej w art. 11 k.p.a. /zasada przekonywania/. Zgodnie z tą zasadą organ administracyjny jest zobowiązany do wyjaśniania stronom zasadności przesłanek, którymi się kierował przy załatwianiu sprawy, aby w miarę możliwości doprowadzić do wykonania decyzji bez stosowania środków przymusu. To

właśnie uzasadnienie decyzji winno przekonać stronę/y, co do trafności rozstrzygnięcia.

Zaskarżona decyzja w/w wymogów nie spełnia.

Wskazane uchybienia stanowiły podstawę uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania jej do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w trybie art. 138 § 2 k.p.a., gdyż decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest **ostateczna**.

Na decyzję służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, 65-048 Zielona Góra, Al. Niepodległości 7, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Skargę można wnieść pod zarzutem naruszenia prawa.

27-06-2016

data

podpis

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Wspierania Działań Społecznych „NICJATYWA”, ul. Kwiatowa 1, 59-170 Przemków,
2. Pan Jarosław Pawluk, Rudziny 30, 67-312 Niegosławice,
3. Hubert Ernest Relich, Lelechów 19, 67-100 Nowa Sól,
4. Polskie Koleje Państwowe S.A., ul. Szczęśliwicka 62, 00-973 Warszawa,
5. Lubuski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, ul. Ptasia 2B, 65-514 Zielona Góra,
6. Zarząd Dróg Wojewódzkich, ul. Niepodległości 32, 65-042 Zielona Góra,
7. BioEn Ventures B.M.V. Sp. z o.o. Sp.k., ul. Marcelińska 90, 60-324 Poznań
8. Wójt Gminy Niegosławice,
9. a/a

Skład orzekający:

1. Magdalena Kucharska .....
2. Iwona Inerowicz .....
3. Anna Białas .....